Identificació de l'expedient

Resolució del procediment sancionador núm. PS 75/2024, referent a l'Ajuntament de Vilassar de Mar.

Antecedents

1. En data 14/01/2024, va tenir entrada a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades una denúncia contra l'Ajuntament de Vilassar de Mar, amb motiu d'un presumpte incompliment de la normativa de protecció de dades personals. La part denunciant hi exposava que s'obliga els treballadors municipals a registrar la seva jornada laboral per mitjà de l'empremta dactilar, fet que vulnera el seu dret a la protecció de dades personals.

2. L'Autoritat va obrir una fase d'informació prèvia (núm. IP 28/2024), per determinar si els fets eren susceptibles de motivar la incoació d'un procediment sancionador, d'acord amb el que preveuen l'article 7 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, i l'article 55.2 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (LPAC).

   En aquesta fase d'informació, en data 31/01/2024 es va requerir l'entitat denunciada perquè, entre d'altres qüestions, informés sobre la data en què es va implantar l'obligatorietat de registrar la jornada laboral per mitjà de l'empremta dactilar; perquè informés sobre la base jurídica que legitima aquest tractament de dades; perquè aportés còpia de l'avaluació d'impacte en matèria de protecció de dades personals (AIPD), en cas de disposar-ne; i perquè acredités que havia comunicat a l'Autoritat la designació de la persona delegada de protecció de dades personals de l'Ajuntament.

3. En data 15/02/2024, l'Ajuntament de Vilassar de Mar va respondre el requeriment amb un escrit en què exposava el següent:

   - Que, en data 30/04/2013, es va implantar l'obligatorietat de fitxar el control horari per mitjà de l'empremta dactilar.

   - Que la base jurídica que legitima el tractament de l'empremta dactilar és la prevista a l'article 6.1 de l'RGPD, apartats *b* i *c*, i al Reial decret legislatiu 2/2015, de 23 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors (article 20).

   - Que el personal funcionari i el laboral és el que està obligat a utilitzar el sistema de petjada dactilar per al control horari d'entrada i sortida.

   - Que "no disposem d'avaluació d'impacte per no considerar-se necessari."

   - Que "tal com se us ha comunicat verbalment en alguna ocasió estem tramitant la contractació del delegat de protecció de dades personals. Que mentre, tenim la persona encarregada de la gestió dels temes referents a protecció de dades que rep els correus d'aquesta figura i junt amb el secretari van resolent el que va sorgint."

- Que aquestes dades “queden recollides en un servidor propietat de l’Ajuntament i que només hi té accés l’empresa quan hi ha alguna fallida i la informàtica de l’Ajuntament. Que l’empresa ens ha comunicat que:

  > “A partir de la imatge de la càmera del terminal es prenen punts tridimensionals de referència de la petjada del dit de la persona i es genera una successió alfanumèrica (lletres i números) de longitud fixa, que identifica o representa el conjunt de dades de la petjada de la persona. A partir d’aquesta successió alfanumèrica no es pot reconstruir la imatge de la petjada real. No es guarda cap fotografia ni imatge de la petjada.
  > Cada cop que es fitxa es mesura la direcció de la línia de l’empremta en punts determinats de la imatge del dit a sensor i si són prou pròximes (el tant per cert es pot graduar) es realitza el fitxatge.
  > Esborrar la successió alfanumèrica (hash) de les comunicacions i els terminals no afecta els marcatges horaris.
  > No es pot reconstruir el dibuix del dit a partir del hash ni fer-lo servir en el rellotge d’un altre fabricant.”

- Que “volem comunicar que en data 16/01/2024, amb registre de sortida S2024000615, es va enviar escrit de resposta al Comitè d’empresa comunicant que s’estava esperant resposta del proveïdor per una possible alternativa a valorar per part de l’alcaldia. Així doncs, cal deixar palesa la intenció d’aquest Ajuntament en al substitució de l’actual sistema de petjada digital per un sistema de codis personals i secrets tant per accedir a l’edifici com per fer els marcatges.
  Indicar així mateix que el criteri de l’Agència Espanyola de Protecció de Dades pel qual s’indica que no es pot utilitzar un sistema de petjada digital és de 30 de novembre de 2023 i que per desgràcia, l’alta càrrega de treball d’aquest Ajuntament no ha permès efectuar el canvi de sistema, cosa que ja es preveu realitzar en breu.”

4. En data 04/09/2024, la directora de l’Autoritat Catalana de Protecció de Dades va acordar iniciar un procediment sancionador contra l’Ajuntament de Vilassar de Mar, per tres presumptes infraccions: una infracció prevista a l’article 83.5.*a,* en relació amb l’article 5.1.*a*; una altra infracció prevista a l’article 83.4*,* en relació amb l’article 35; i una tercera infracció prevista a l’article 83.4*,* en relació amb l’article 37; tots ells del Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d’abril, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d’aquestes dades (RGPD). Aquest acord d’iniciació es va notificar a l’entitat imputada en data 16/09/2024.

5. En data 30/09/2024, l’Ajuntament de Vilassar de Mar va formular al·legacions a l’acord d’iniciació, que s’aborden a l’apartat 2 dels fonaments de dret.

6. En data 22/10/2024, la persona instructora d’aquest procediment va formular una proposta de resolució, per la qual proposava que la directora de l’Autoritat Catalana de Protecció de Dades declarés que l’Ajuntament de Vilassar de Mar havia incorregut, en primer lloc, en una infracció prevista a l’article 83.5.*a* en relació amb l’article 5.1.*a*; i en segon lloc, en una infracció prevista a l’article 83.4.*a* en relació amb l’article 37, tots ells de l’RGPD.

   Aquesta proposta de resolució es va notificar en data 23/10/2024 i es concedia un termini de 10 dies per formular al·legacions.

7. El termini s'ha superat amb escreix i no s'han presentat al·legacions.

Fets provats

1. L'Ajuntament de Vilassar de Mar empra un sistema de control horari per mitjà de l'empremta dactilar, que implica el tractament de dades biomètriques del seu personal funcionari i laboral. Aquest sistema va entrar en funcionament en data 30/04/2013 i ha estat en funcionament, com a mínim, fins el dia 15/02/2024, quan l'Ajuntament de Vilassar de Mar va reconèixer que encara s'utilitzava.

2. En data 15/02/2024, l'Ajuntament de Vilassar de Mar no disposava d'un delegat de protecció de dades personals.

Fonaments de dret

1. Són d'aplicació a aquest procediment el que preveuen l'LPAC, i l'article 15 del Decret 278/1993, segons el que preveu la DT 2a de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades. De conformitat amb els articles 5 i 8 de la Llei 32/2010, la resolució del procediment sancionador correspon a la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.

2. L'entitat imputada no ha formulat al·legacions a la proposta de resolució, però sí que ho va fer a l'acord d'iniciació. Respecte d'això, es considera oportú reiterar a continuació el més rellevant de la resposta motivada de la persona instructora a aquestes al·legacions.

2.1 Sobre l'avaluació d'impacte en matèria de protecció de dades personals

Inicialment, l'acord d'iniciació d'aquest procediment sancionador imputava a l'Ajuntament la infracció de l'article 35, per no disposar d'una avaluació d'impacte en matèria de protecció de dades personals (AIPD). Aquesta imputació es va basar en el fet que l'entitat havia tractat dades biomètriques del seu personal amb finalitats de control horari, sense haver acreditat que disposava d'una AIPD.

Tanmateix, en les al·legacions que l'Ajuntament va presentar a l'acord d'iniciació es va posar de manifest que, atès que el tractament de dades biomètriques es va iniciar l'any 2013, i per tant amb anterioritat a l'entrada en vigor de l'RGPD, l'elaboració d'una AIPD prèvia al tractament no era exigible.

Doncs bé, certament, les avaluacions d'impacte sobre protecció de dades, regulades a l'RGPD, són una eina preventiva vinculada a la protecció de dades des del disseny i per defecte que, a més, contribueixen al compliment del principi de responsabilitat proactiva. El Reglament no disposa l'obligació de realitzar l'AIPD quan els tractaments de dades es van iniciar abans de la seva entrada en vigor; això, sempre que no s'hagin produït modificacions substancials en aquest tractament, ni hi hagi nous riscos o amenaces respecte del moment en què aquests sistemes de tractament de dades biomètriques es van posar en funcionament.

Aquests canvis en els riscos poden derivar, per exemple, del fet que s'empri una tecnologia diferent o bé que es recullin més dades de les previstes inicialment.

En aquest cas, l'Autoritat no disposa de cap indici que permeti constatar que s'hagin produït canvis substancials en el tractament de les dades biomètriques del personal de l'Ajuntament, durant el període comprès entre l'any 2013 al 2024, ni que hi hagi riscos i amenaces diferents respecte dels previstos inicialment. Tanmateix, és oportú assenyalar que, malgrat que per qüestions temporals, d'acord amb el marc normatiu aplicable, l'AIPD no era exigible, tenint en compte els canvis normatius que s'han produït des de l'any 2013 fins a l'actualitat, d'acord amb el principi de responsabilitat proactiva, que ha d'imperar en l'actuació dels responsables del tractament, efectuar una AIPD hagués contribuït a detectar anticipadament els riscos potencials als quals s'exposaven les dades biomètriques del personal de l'Ajuntament. I, fins i tot, a valorar la necessitat d'aquesta mesura, tenint en compte que hi ha alternatives, sistemes menys intrusius, que permeten igualment assolir la finalitat pretesa.

En qualsevol cas, en aplicació del principi de presumpció d'innocència, previst a l'article 24.2 de la Constitució espanyola, en relació amb l'article 53.2.*b* de l'LPAC, que reconeix el dret "a la presumpció de no-existència de responsabilitat administrativa mentre no es demostri el contrari", cal sobreseure aquesta imputació atès que no es disposa d'elements suficients que permetin sostenir que era exigible fer una AIPD.

2.2 Sobre el tractament de dades biomètriques: l'empremta dactilar

Respecte de la imputació referida a la vulneració dels articles 6 i 9 de l'RGPD, l'Ajuntament exposava un seguit d'aclariments referits a la finalitat del tractament de dades personals controvertit. L'entitat considerava que "si tradicionalment s'estima que el control de l'accés horari té com única finalitat la comprovació, en el sentit de control per part de l'empresari sobre el treballador, i en aquest sentit l'article 20.4 del Text refós de l'Estatut dels Treballadors, aquest concepte ha estat superat primerament per la jurisprudència com de manera posterior per part de la legislació." Tot seguit, citava el Reial decret llei 8/2019, de 8 de març, de mesures urgents de protecció social i de lluita contra la precarietat laboral en la jornada de treball que va afegir l'apartat 9è a l'article 34 de l'ET, i assenyalava que "aquesta modificació, segons el preàmbul del Reial Decret-Llei, té com a finalitat 'garantizar el cumplimiento de los límites en materia de jornada, de crear un marco de seguridad jurídica tanto para las personas trabajadoras como para las empresas y de posibilitar el control por parte de la Inspección de Trabajo y Seguridad Social."

D'acord amb el que s'ha exposat, l'Ajuntament assenyalava que la finalitat del tractament de dades personals és el de comprovar els excessos de jornada per exigir el seu abonament (en temps o econòmicament), així com evitar la realització d'hores extraordinàries retribuïdes per sobre del màxim legalment. L'entitat manifestava que el fitxatge també es configura com una mesura de prevenció de riscos laborals, atès que és un registre immediat necessari per tal de conèixer el personal en cada centre de treball.

Tot seguit, l'Ajuntament indicava que aquest tractament de dades biomètriques està emparat per l'article 9.2.*c* de l'RGPD ("el tratamiento es necesario para el cumplimiento de obligaciones y el ejercicio de derechos específicos del responsable del tratamiento o del interesado en el ámbito del Derecho laboral y de la Seguridad y protección social, en la medida en que así lo autorice el Derecho de la Unión de los Estados miembros o un convenio colectivo con arreglo al Derecho de los Estados miembros que establezca

garantías adecuadas del respeto de los derechos fundamentales y de los intereses del interesado").

En darrer terme, les al·legacions de l'Ajuntament pretenien evidenciar un presumpte "criteri canviant" d'aquesta Autoritat, "ja que en els seus propis Dictàmens (9/2009 i 63/2018) si bé fent referència a l'anterior normativa (LOPD 1999) va legitimar la utilització de l'empremta digital com a sistema de control horari del personal. En aquest sentit, tenint present que la instauració d'aquest sistema a l'Ajuntament de Vilassar de Mar es va realitzar a data 30 d'abril de 2013, on no era possible sospitar per la pròpia actuació d'aquesta autoritat que el sistema emprat pogués vulnerar la normativa." I, com a afegitó, indicava que actualment s'està treballant per implantar un sistema que no utilitzi paràmetres biomètrics.

Aquesta Autoritat difereix del posicionament jurídic defensat per l'entitat imputada, segons el qual el tractament de dades biomètriques del seu personal resta habilitat per l'article 9.2.*c* de l'RGPD. En efecte, aquest precepte no només preveu que el tractament de les dades hagi de ser necessari per al compliment d'obligacions del responsable, sinó que afegeix que aquest responsable ha d'estar autoritzat pel dret de la Unió o dels estats membres, o d'un conveni col·lectiu. En aquest punt, cal assenyalar que la normativa vigent en l'àmbit del dret laboral i de la funció pública, no determina cap mecanisme pel qual l'empresari o l'administració contractant pugui controlar el registre de la jornada dels seus treballadors, l'excés de jornada o la prevenció de riscos laborals, a partir del tractament de dades biomètriques.

En conseqüència, davant la manca d'habilitació normativa, el control horari, el control de les hores extra o de les mesures que cal adoptar en matèria de prevenció de riscos laborals ni es pot emparar en l'article 6.1.*c*, ni en l'article 9.2.*c*; ambdós de l'RGPD.

Per tant, escau concloure que el tractament de dades personals que duu a terme l'Ajuntament de Vilassar de Mar no està emparat per cap de les bases jurídiques de l'RGPD.

En darrer terme, escau respondre l'al·legació de l'Ajuntament d'acord amb la qual aquesta Autoritat té un "criteri canviant", basada en el fet que en dos dictàmens (CNS 9/2009 i 63/2018) s'hagués sostingut un criteri jurídic diferent.

Respecte del dictamen CNS 9/2009, dictat fa més de deu anys, cal recordar que es va emetre a l'empara de l'anterior normativa de protecció de dades. En conseqüència, la interpretació d'uns preceptes normatius diferents als que regulen les obligacions actuals en matèria de protecció de dades personals van donar lloc a una interpretació diferent de la que s'aplica en l'actualitat, des de l'entrada en vigor de l'RGPD.

I pel que fa al dictamen CNS 63/2018, contràriament al que sosté l'Ajuntament de Vilassar de Mar, no conclou automàticament que l'Autoritat validi el tractament de categories especials de dades personals amb finalitats de control horari o de presència. De fet, el que estableix aquest dictamen, en termes literals, és el següent:

> "La inclusió de les dades biomètriques, entre elles les de l'empremta dactilar, entre les categories especials de dades previstes per l'RGPD **no permet concloure de manera automàtica que la implantació d'un sistema de control horari basat en la recollida d'aquest tipus de dades pugui considerar-se proporcionat i, per tant, conforme amb el principi de minimització. Cal fer una avaluació de**

> **l'impacte sobre la protecció de dades a la vista de les circumstàncies concretes en què es dugui a terme el tractament per determinar-ne la legitimitat i la proporcionalitat, inclosa l'anàlisi de l'existència d'alternatives menys intrusives, i establir les garanties adequades.**
> En el cas del control d'accés a dependències o zones que requereixin unes condicions de seguretat reforçades, la utilització d'aquest tipus de sistemes pot resultar justificat en determinats casos, si bé també resulta necessari dur a terme amb caràcter previ l'avaluació de l'impacte en la protecció de dades."

I, en qualsevol cas, escau recordar que, novament, el principi de responsabilitat proactiva exigeix que els responsables del tractament facin un seguiment dels criteris que adopten les autoritats en relació amb l'aplicació de l'RGPD. Respecte d'aquests posicionaments jurídics, escau constatar que, pel que fa al tractament de dades biomètriques, des de l'entrada en vigor de l'RGPD el criteri d'aquesta Autoritat no ha variat (vid. entre d'altres, dictàmens CNS 63/2018, CNS 2/2022 i CNS 2/2024).

2.3 Sobre la manca de designació d'un delegat o delegada de protecció de dades personals

A l'escrit d'al·legacions que va presentar davant l'acord d'iniciació d'aquest procediment, l'Ajuntament de Vilassar de Mar exposava que la manca de designació "de referent de delegat de protecció de dades" obeeix a l'alta càrrega de treball d'aquesta Administració, així com la insuficiència de mitjans i d'assistència per part d'altres administracions.

Respecte d'això, l'RGPD 2016/679 va entrar en vigor en data 24/05/2016 i s'aplica des del 25/05/2018, moment en el què les obligacions que s'hi preveuen van passar a ser exigibles per a tots els subjectes implicats en el tractament de dades personals. D'entre aquestes previsions, destaca la recollida a l'article 37 que, sota l'epígraf "Designación del delegado de protección de datos", disposa l'obligació de responsables i encarregats del tractament de designar un delegat o delegada de protecció de dades sempre que:

> "a) el tratamiento lo lleve a cabo una autoridad u organismo público, excepto los tribunales que actúen en ejercicio de su función judicial;
> b) las actividades principales del responsable o del encargado consistan en operaciones de tratamiento que, en razón de su naturaleza, alcance y/o fines, requieran una observación habitual y sistemática de interesados a gran escala, o
> c) las actividades principales del responsable o del encargado consistan en el tratamiento a gran escala de categorías especiales de datos personales con arreglo al artículo 9 y de datos relativos a condenas e infracciones penales a que se refiere el artículo 10."

En aquest cas, la designació d'un delegat o delegada de protecció de dades personals era exigible, atès que els tractaments de dades personals s'efectuen des d'una administració pública –l'Ajuntament de Vilassar de Mar– que, a més a més, tracta categories especials de dades personals, d'acord amb l'article 9 de l'RGPD.

Cap dels arguments a què ha fet al·lusió l'entitat denunciada poden reeixir per eximir-la o atenuar la seva responsabilitat respecte dels fets imputats. El deure de diligència a l'hora de complir la normativa vigent és màxim, quan es realitzen activitats que afecten a drets fonamentals, com ho és el dret a la protecció de dades personals; i l'Ajuntament de Vilassar de Mar no podia eludir cap de les seves responsabilitats, en l'aplicació de l'RGPD.

En aquest sentit, l'Audiència Nacional s'ha pronunciat en reiterades ocasions (vid. SAN 5/02/2012 (RC 366/2012) sobre la diligència que s'exigeix als responsables del tractament en les seves actuacions. En termes literals, sobre la condició de responsable del tractament de dades personals, argumentava el següent:

> "impone un deber especial de diligencia a la hora de llevar a cabo el uso o tratamiento de las datos personales o su cesión a terceros, en lo que concierne al cumplimiento de los deberes que la legislación sobre protección de datos establece para garantizar los derechos fundamentales y las libertades públicas de las personas físicas, y especialmente su honor e intimidad personal y familiar, cuya intensidad se encuentra potenciada por la relevancia de los bienes jurídicos protegidos por aquellas normas."

Per tot l'exposat, es considera que l'eventual càrrega de treball o insuficiència de mitjans no pot prosperar, ni exonerar de responsabilitat l'Ajuntament.

3. En relació amb els fets descrits al punt primer de l'apartat de fets provats, relatius a l'ús de l'empremta dactilar del personal de l'Ajuntament de Vilassar de Mar, cal acudir a l'article 5.1.*a* de l'RGPD, que preveu que "los datos personales serán tratados de manera lícita, leal y transparente en relación con el interesado (licitud, lealtad y transparencia)".

En aquest sentit, per tal que un tractament de dades personals sigui lícit cal que hi concorri almenys alguna de les bases jurídiques que preveu l'article 6.1 de l'RGPD. A més, en el cas que les operacions del tractament tinguin per objecte categories especials de dades personals, cal que també hi concorri alguna de les excepcions de l'article 9.2 RGPD, que aixequi la prohibició general de tractar aquesta tipologia de dades personals (art. 9.1 RGPD).

Una vegada establert l'anterior, l'article 4.14 de l'RGPD defineix les categories especials de dades personals en els termes següents:

> "Datos personales obtenidos a partir de un tratamiento técnico especifico, relativos a las características físicas, fisiológicas o conductuales de una persona física que permitan o confirmen la identificación única de dicha persona, como imágenes faciales o datos dactiloscópicos.

Al seu torn, el considerant 51 de l'RGPD fa referència al tractament derivat de la imatge d'una persona, i posa de manifest el caràcter restrictiu amb què es pot admetre el tractament de les categories especials de dades:

> "[…] El tratamiento de fotografías no debe considerarse sistemáticamente tratamiento de categorías especiales de datos personales, pues únicamente se encuentran comprendidas en la definición de datos biométricos cuando el hecho de ser tratadas con medios técnicos específicos permita la identificación o la autenticación unívocas de una persona física. Tales datos personales no deben ser tratados, a menos que se permita su tratamiento en situaciones específicas contempladas en el presente Reglamento, habida cuenta de que los Estados miembros pueden establecer disposiciones específicas sobre protección de datos con objeto de adaptar la aplicación de las normas del presente Reglamento al cumplimiento de una obligación legal o al cumplimiento de una misión realizada en interés público o en el ejercicio de poderes públicos conferidos al responsable del tratamiento. Además de los requisitos específicos de ese tratamiento,

deben aplicarse los principios generales y otras normas del presente Reglamento, sobre todo en lo que se refiere a las condiciones de licitud del tratamiento. Se deben establecer de forma explícita excepciones a la prohibición general de tratamiento de esas categorías especiales de datos personales, entre otras cosas cuando el interesado dé su consentimiento explícito o tratándose de necesidades específicas, en particular cuando el tratamiento sea realizado en el marco de actividades legítimas por determinadas asociaciones o fundaciones cuyo objetivo sea permitir el ejercicio de las libertades fundamentales."

Així doncs, d'acord amb els arguments jurídics exposats al fonament de dret 2n d'aquesta resolució, l'Ajuntament tractava dades biomètriques del seu personal sense disposar de cap base jurídica que legitimés aquestes operacions de dades personals. Aquest fet ha quedat acreditat durant la tramitació d'aquest procediment i es considera constitutiu de la infracció prevista a l'article 83.5.*a* de l'RGPD, que tipifica la vulneració de "los principios básicos para el tratamiento incluidas las condiciones para el consentimiento a tenor de los artículos 5, 6, 7 y 9", entre els quals s'hi inclou el principi de licitud (art. 5.1.*a* i 9 RGPD)

La conducta que aquí s'aborda s'ha recollit com a infracció molt greu a l'article 72.1.*e* de l'LOPDGDD, de la manera següent:

> "e) El tractament de dades personals de les categories a què es refereix l'article 9 del Reglament (UE) 2016/679, sense que es doni alguna de les circumstàncies que preveu el precepte esmentat i l'article 9 d'aquesta Llei orgànica"

4. Pel que fa al fet descrit al punt 2 de l'apartat de fets provats, referent a la manca de delegat de protecció de dades personals, cal acudir a l'article 37 de l'RGPD, que disposa el següent:

> "1. El responsable y el encargado del tratamiento designarán un delegado de protección de datos siempre que:
> a) El tratamiento lo lleva a cabo una autoridad u organismo público, excepto los tribunales que actúen en ejercicio de su función judicial;
> b) Las actividades principales del responsable o del encargado consistan en operaciones de tratamiento que, en razón de su naturaleza, alcance y/o fines, requieran una observación habitual y sistemática de interesados a gran escala, o
> c) Las actividades principales del responsable o el encargado consistan en el tratamiento a gran escala de categorías especiales de datos personales con arreglo al artículo 9 y de datos relativos a condenas e infracciones penales a que se refiere el artículo 10.
> 2. Un grupo empresarial podrá nombrar un único delegado de protección de datos siempre que sea fácilmente accesible desde cada establecimiento.
> 3. Cuando el responsable o el encargado del tratamiento sea una autoridad u organismo público, se podrá designar un único delegado de protección de datos para varias de estas autoridades u organismos, teniendo en cuenta su estructura organizativa y tamaño.
> 4. En casos distintos de los contemplados en el apartado 1, el responsable o el encargado del tratamiento o las asociaciones y otros organismos que representen a categorías de responsables o encargados podrán designar un delegado de protección de datos o deberán designarlo si así lo exige el Derecho de la Unión o de

los Estados miembros. El delegado de protección de datos podrá actuar por cuenta de estas asociaciones y otros organismos que representen a responsables o encargados.
5. El delegado de protección de datos será designado atendiendo a sus cualidades profesionales y, en particular, a sus conocimientos especializados del Derecho y la práctica en materia de protección de datos y a su capacidad para desempeñar las funciones indicadas en el artículo 39.
6. El delegado de protección de datos podrá formar parte de la plantilla del responsable o del encargado del tratamiento o desempeñar sus funciones en el marco de un contrato de servicios.
7. El responsable o el encargado del tratamiento publicarán los datos de contacto del delegado de protección de datos y los comunicarán a la autoridad de control."

D'acord amb aquesta regulació, als efectes que interessen en aquest cas, totes les administracions públiques que actuïn com a responsables o encarregades del tractament de dades personals han de designar obligatòriament una persona, perquè assumeixi les funcions de delegat de protecció de dades personals (art. 37.1.*a* RGPD), i ho han de notificar a l'Autoritat. En aquest cas, en el moment dels fets l'Ajuntament no havia designat cap delegat o delegada de protecció de dades personals i tampoc consta que ho hagi fet amb posterioritat.

De conformitat amb el que s'ha exposat, el fet recollit al punt 2 de l'apartat de fets provats constitueix la infracció prevista l'article 83.4.*a* de l'RGPD, que tipifica la vulneració de "las obligaciones del responsable y del encargado a tenor de los artículos 8, 11, 25 a 39, 42 y 43".

Al seu torn, aquesta conducta s'ha recollit com a infracció greu a l'article 73.*v* de l'LOPDGDD, de la manera següent:

> "v) L'incompliment de l'obligació de designar un delegat de protecció de dades quan sigui exigible el seu nomenament d'acord amb l'article 37 del Reglament (UE) 2016/679 i l'article 34 d'aquesta Llei orgànica."

5. L'article 77.2 de l'LOPDGDD disposa que, en el cas d'infraccions comeses pels responsables o encarregats enumerats a l'article 77.1 de la mateixa llei, l'autoritat de protecció de dades competent:

> "(...) ha de dictar una resolució que declari la infracció i estableixi, si s'escau, les mesures que convingui adoptar perquè cessi la conducta o es corregeixin els efectes de la infracció que s'hagi comès, a excepció de la que preveu l'article 58.2.i del Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril de 2016.
>
> La resolució s'ha de notificar al responsable o l'encarregat del tractament, a l'òrgan del qual depengui jeràrquicament, si s'escau, i als afectats que tinguin la condició d'interessat, si s'escau."

En termes similars a l'LOPDGDD, l'article 21.2 de la Llei 32/2010 determina el següent:

> "2. En el cas d'infraccions comeses amb relació a fitxers de titularitat pública, el director o directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades ha de dictar una resolució que declari la infracció i estableixi les mesures a adoptar per a corregir-ne els efectes. (...)".

En virtut d'aquesta facultat, escau requerir l'Ajuntament de Vilassar de Mar perquè al més aviat possible, i en tot cas en el termini màxim de 2 mesos a comptar des de l'endemà de la notificació d'aquesta resolució:

5.1 Posi a disposició del personal municipal un sistema de fitxatge que no suposi el tractament de dades biomètriques (per exemple: registre per mitjà de la lectura de targetes).

5.2 Designi una persona delegada de protecció de dades personals i ho comuniqui a l'Autoritat.

Un cop s'hagin adoptat les mesures correctores descrites, en el termini assenyalat, cal que en els 10 dies següents l'Ajuntament de Vilassar de Mar n'informi l'Autoritat, sense perjudici de la facultat d'inspecció d'aquesta Autoritat per fer les verificacions corresponents.

Resolució

Per tot això, resolc:

1. Declarar que l'Ajuntament de Vilassar de Mar ha comès dues infraccions: una infracció prevista a l'article 83.5.*a* en relació amb l'article 5.1.*a* ; i una segona infracció prevista a l'article 83.4 en relació amb l'article 37, tots ells de l'RGPD.

2. Requerir a l'Ajuntament de Vilassar de Mar perquè adopti les mesures correctores assenyalades al fonament de dret 5è i acrediti davant d'aquesta Autoritat les actuacions dutes a terme per complir-les.

3. Notificar aquesta resolució a l'Ajuntament de Vilassar de Mar.

4. Comunicar la resolució al Síndic de Greuges, de conformitat amb el que preveu l'article 77.5 de l'LOPDGDD.

5. Ordenar que es publiqui aquesta resolució al web de l'Autoritat (apdcat.gencat.cat), de conformitat amb l'article 17 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa d'acord amb els articles 26.2 de la Llei 32/2010 i 14.3 del Decret 48/2003, de 20 de febrer, pel qual s'aprova l'Estatut de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, amb caràcter potestatiu l'entitat imputada pot interposar un recurs de reposició davant la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, en el termini d'un mes a comptar a partir de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb el que preveuen l'article 123 i següents de la Llei 39/2015. També es pot interposar directament un recurs contenciós administratiu davant els jutjats contenciosos administratius de Barcelona, en el termini de dos mesos a comptar a partir de l'endemà de la seva

notificació, d'acord amb els articles 8, 14 i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Si l'entitat imputada manifesta a l'Autoritat la seva intenció d'interposar un recurs contenciós administratiu contra la resolució ferma en via administrativa, la resolució se suspendrà cautelarment en els termes previstos a l'article 90.3 de l'LPAC.

Igualment, l'entitat imputada pot interposar qualsevol altre recurs que consideri convenient per defensar els seus interessos.

La directora